

Сергій Тарута, голова Донецької облдержадміністрації

Ми розуміємо, що загальний рівень українських студентів поки що не такий, як хотілося б. У мене було багато зустрічей з молоддю, і я хотів би, щоб рівень освіченості випускників ВНЗ був вищим. Вважаю, що саме ці реформи є найголовнішими у нашій країні. І, звичайно, є дуже багато спільних завдань, які ми повинні вирішувати.

Стосовно Могилянки: я пишаюсь, що вона була однією з рушійних сил Майдану. Для мене могилянці – це знакові громадяни України, якими пишається вся свідомо частина країни. Я поважаю їх за патріотизм. Ви – молодці! Студенти створюють громадянське суспільство. Важливо, щоб ви мали громадянську платформу, яка би співпрацювала з владою і контролювала її.

Важливо також, щоб молодь брала участь у виборах. Тому що, коли на вибори ходять люди похилого віку, вони голосують за минуле, а молодь голосує за майбутнє. Важливо щоб кожен приходив і робив вклад у своє майбутнє, щоб молодь обирала тих політиків, які принесуть корисні для нашої держави зміни.

Я спочатку працював на Азовсталі, а потім займався бізнесом, і з освітньою сферою, на жаль, у мене не було значних контактів. Протягом останніх трьох тижнів, вже у якості голови Донецької ОДА, я зустрічаюсь зі студентами.

Позавчора був в Горлівському інституті іноземних мов – непогані хлопці! Але потрібно системно змінювати підходи до навчання: для вивчення мови, щоб мати хороші знання, безумовно необхідне стажування за кордоном. Сьогодні кожна освічена людина повинна знати англійську, якщо вона прагне хорошого майбутнього. Або треба йти працювати, і тоді необхідно для себе зрозуміти – де ж застосовувати мову. Я думаю, дуже важливо, щоб молодь мала можливість стажуватись. Наприклад, було б добре налагодити системну співпрацю з підприємствами, які готові брати студентів на практику. Навіть якщо це була б неоплачувана робота, вона все одно дасть розуміння студенту, де йому комфортно буде працювати після завершення ВНЗ.

Павло Шеремета, Міністр економічного розвитку і торгівлі України, засновник і перший декан Києво-Могилянської бізнес-школи

Цього року Могилянка наближається до свого 400-ліття, і це глобальний історичний тріумф, це тріумф протягом останніх двадцяти років (*після відродження КМА*), особливо – протягом останніх чотирьох місяців. На це повинна бути якась причина, тож цією причиною є цінності, на яких будувалась і відновлювалась Києво-Могилянська академія – цінності чесності, справедливості, постійного навчання, терпіння, патріотизму. Ці цінності є історично правильними, і вони приваблюють правильних студентів. І зараз, і раніше я запрошував на роботу випускників Києво-Могилянської академії, тому що ці цінності вирізняють їх з-поміж інших, і вони виділятимуть студентів Могилянки доти, доки вона сповідуватиме їх. Сподіваюся, це буде вічно.

Ален Ремі, Надзвичайний і Повноважний Посол Франції в Україні

Ми з Києво-Могилянською Академією є стабільними партнерами, історія співпраці Посольства Франції та Могилянки достатньо довга, і ми плануємо розширювати цю співпрацю, зокрема, наше партнерство на університетському рівні. Ми плануємо налагодити потік студентів до закладів вищої освіти Франції, і думаю, що ми працюватимемо у новій атмосфері.

Всі європейські університети дуже різні, але Академія, безперечно, має європейську базу та європейські вектори. У 2005 Україна підписала угоду "European University States" – це підтвердження того факту, що ми повинні працювати над вирішенням проблем вищої освіти.

І Києво-Могилянська академія – це одне з найважливіших місць, де ми можемо над цим працювати.

Зараз люди з різних регіонів України – Донецька, Луганська, Одеси – відчують зміни і мають великі надії на майбутнє. Ми готуємо проекти, щоб допомогти цим змінам, допомогти стабілізувати ситуацію в Україні. Я відчуваю нову атмосферу – люди борються з корупцією, шукають нові шляхи розвитку; твориться нова державна політика. Я вважаю, що це, безперечно, рух у правильному напрямку.

Генрик Літвін, Надзвичайний і Повноважний посол Польщі в Україні

Я маю дуже особливе ставлення до Києво-Могилянської академії. За своїм першим фахом я історик, і займався першою половиною XVIII століття, саме історією українських земель цього часу. І людей, які відновлювали Академію, які починали її новітню історію, я дуже близько знаю, і це *(теж пояснює моє)* дуже особисте ставлення.

Я дуже багато читав про самого Петра Могилу, і вважаю його однією з найважливіших постатей XVII століття. Правда, йому не вдалося все те, що він тоді планував. План був великий, і можна сказати, що якимось чином зараз ми бачимо реалізацію цього плану.

Це стосується не тільки КМА. Те, що відбувається зараз в Україні – взагалі певна реалізація плану Петра Могили, реалізація плану європеїзації, зближення, з'єднання з Європою без втрати своєї унікальності, без втрати своїх традицій. А хіба сьогодні це не здійснюється? Мені здається, що так.

Немає сумніву, що КМА є вищим навчальним закладом, який відомий у Європі, професорів якого цінують в Європі і запрошують до участі у різних спільних ініціативах. Вони мають високий престиж. Інша справа – освітня система в Україні взагалі. Немає сумніву, що в багатьох справах КМА є лідером, але наскільки ця система може бути оцінена вже сьогодні як така, яка може бути конкурентом для європейських вищих навчальних закладів – мені важко говорити. Я думаю, що поки ще ні. Незалежно від того, як високо ми оцінюємо багатьох професорів і досягнення самої Академії.

Якщо подивитися на світові рейтинги вищих навчальних закладів, то варто зауважити, що там університетів з нашого регіону Європи серед перших 500 немає; якщо ми входимо до першої тисячі, то вже дуже раді. У Центрально-Східній Європі, при створенні пост-комуністичних національних систем освіти, велику увагу приділяли гуманітарним наукам, і це добре. Проте, рівень навчання в університетах оцінюється, перш за все, на підставі досягнень фізичних наук, на підставі того, якими є наукові досягнення в тих напрямках, які оцінюються Нобелівською премією. І тут ми бачимо, що треба ще багато зробити. Ми, в Східній Європі, маємо такі ж проблеми, проте я сподіваюсь, що через нашу співпрацю ми зможемо досягти вищого рівня. І коли наші університети будуть потрапляти до рейтингів 200 кращих вишів світу, – тоді ми досягли успіху. Сьогодні Могилянка, безперечно, на високому рівні, але нам треба ще дуже багато працювати.

Вольф Дітріх Хайм, Надзвичайний та Повноважний посол Австрії в Україні

Я думаю, що Києво-Могилянська академія – одна з провідних інституцій своєї країни, і вона відігравала дуже важливу роль в останній подіях в Україні. Я також знаю і поважаю багатьох професорів Могилянки.

Сьогодні Києво-Могилянська академія грає в Україні дуже важливу роль, тож Україна має прекрасне майбутнє.

Володимир Лавренчук, голова правління «Райффайзен Банк Аваль»

Ми співпрацюємо з Києво-Могилянською академією тому, що вона є легендарною установою, це історично найстаріший вищий навчальний заклад в Україні. Новітня історія

країни теж дуже тісно пов'язана з Києво-Могилянською академією. Можна згадати усі чотири Майдани; жодна революція не пройшла без участі Академії. Це велика честь та обов'язок – бути в Академії, святкувати подію, яка є для неї історично важливою. Райффайзен Банк Аваль є банківською установою, тому ми із задоволенням маємо допомагати і підтримувати її грошима.

Данило Білак, партнер «CMS Cameron McKenna»

Благодійний вечір – прекрасний захід: вишуканий, але скромний, елегантний, але не розкішний. Це якраз відповідає духу Києво-Могилянської академії – демократично, і дає багато причин для роздумів і натхнення на подальшу співпрацю. Ми допомагаємо Києво-Могилянській академії, бо віримо у цілі та стратегії, які Академія ставить перед собою. Немає багато інших університетів, які були б настільки направлені на розвиток українського студентства та на європейське майбутнє. Ми є європейською юридичною фірмою, і коли ми запрошуємо на роботу студентів, то часто надаємо перевагу саме могилянцям.

Наталія Яресько, співзасновник та головний виконавчий директор Horizon Capital

В умовах суспільних трансформацій університети відіграють роль місця підготовки людей до нової системи, до нової думки та нового світогляду. Ще з часів здобуття Україною незалежності Могилянка демонструє, що вона вміє це робити, що вона виховує своїх студентів лідерами, які спроможні керувати країною, яка прямує до наступного етапу свого розвитку.

Василь Калимон, Richard Ivey School of Business

Як викладач, я маю справу зі студентами бізнес-спеціальностей. У мене про них дуже позитивні враження. Якщо обставини будуть сприяти, сподіваюся, вони матимуть ще більший вплив на країну. За цим справді майбутнє, і хоч бізнес можна сприймати по-різному, але він дає людям роботу, створює зв'язки.

Остап Семерак, міністр Кабінету Міністрів України, випускник НаУКМА 1998 р.

Могилянка завжди була для мене і залишається до сьогодні стилем душі, стилем мислення. Зараз тут вчаться інші студенти, це інші часи, інші завдання, інше виховання. Це люди, які народилися в незалежній Україні, які не бачили того, що ми бачили. Тим не менше, дуже позитивно, що Могилянка залишається середовищем для спілкування, і цей міф могилянський продовжує існувати.

Я переконаний, що Могилянка насправді набагато цікавіша, ніж про неї говорять, тому рекомендую всім вступникам це відчувати на собі.

В моєму житті Могилянка зіграла визначальну роль. Були такі часи, коли в освіті і в суспільстві загалом була потреба у чомусь новому. І Могилянка задовольнила цей мій пошук. Це мій другий університет, я можу порівняти і співставити. Кожен досвід добрий, але Могилянка завжди була вільним університетом, сподіваюсь, таким і залишиться назавжди.

Ми зберегли могилянське коло спілкування. У сьогоднішній моїй роботі мені допомагають у якості радників випускники Могилянки – це були перші люди, до яких я звернувся, посівши сьогоднішню посаду. Це, напевно, пов'язане з тим, що у нас стиль мислення, відчуття світу однакові, тому ми взаємно «притягуємося» в житті.

Роман Качур, заступник міністра економічного розвитку і торгівлі України, керівник апарату, випускник НаУКМА 2000 р.

Думаю, що сучасні університети мають відповідати сучасним викликам, які полягають, зокрема, в тому, що зараз існує дуже великий потік інформації. Немає сенсу вчити дати, цифри, історію, якусь конкретну інформацію, як це було раніше. Зараз треба вчити підходам,

цінностям. Багато університетів на Заході навчають, як шукати інформацію, де її брати, як працювати, коли інформації дуже багато, як працювати в умовах невизначеності, коли немає чітких правил гри. Там більша увага до філософських наук, які дають специфічні знання. Тут Могилянська і її випускники традиційно сильні.

Мені дуже приємно, бачити знайомі обличчя могилянців в органах влади. Запрошую всіх могилянців надавати уряду, зокрема, нашому міністерству, конкретні пропозиції, які можуть змінити наше життя на краще. Зараз для цього є всі можливості. Ми у владі чекаємо ідей і готові їх реалізовувати.

Дмитро Тарабакін, директор-керівник «Dragon Capital», випускник НаУКМА 1996 р.

У Могилянці сформувався тип людей, на яких сьогодні реально виник попит. На нашому випускному проректор сказав: «Якщо ви думаєте, що вас допустять до державної машини управління, то ви дуже помиляєтесь». І майже 18 років це було правдою. Але якраз сьогодні, коли часи змінилися, видно, що мої однокурсники і молодші випускники НаУКМА є затребуваними в державі, вони мають знання та патріотизм, а така комбінація є найважливішою в цей час. Я не стверджую, що лише могилянкам це властиво, проте, мені здається, саме могилянці мають цього найбільше. Тому зараз настає унікальний шанс використати ті знання і навички, які у нас є, щоб зробити країну кращою. Сьогоднішня Могилянська, звичайно, відрізняється від тієї, яку закінчував я. Ми були авантюристами, ми не знали, що нас чекає, бо тоді Києво-Могилянська академія була ще абстрактною ідеєю, про яку ми читали в книжках з історії. Лише авантюристи могли змінити насиджені місця у відомих університетах, щоб вступити сюди. Зараз все простіше.

Якщо Україна продовжуватиме рухатися у тому ж напрямі, що й зараз, і кількість могилянців, які впливатимуть на цей процес, буде зростати, то Академія розвиватиметься ще краще, ніж держава.

Ганна Маркарова, керівник напрямку з маркетингу і телекомунікацій «Samsung Electronics Україна», випускниця НаУКМА 2002 р.

На благодійному вечорі я зустріла чимало давніх знайомих та однодумців. В такому середовищі розумієш, що навколо люди, близькі по духу, по світосприйняттю, і це дуже приємно. Як і раніше, так і тепер Могилянська відіграє надзвичайно важливу роль у суспільстві, адже це не лише осередок українства, але й українського лідерства. Я пам'ятаю, яку велику різницю я відчувала між нашою системою навчання, із рейтинговою системою оцінювання та самостійним вибором дисциплін, та іншими університетами, зі студентами яких я спілкувалась. Ця різниця полягала також у світосприйнятті – ми були більш самостійними, відповідальними, ініціативними, тоді як інші здавалися більш підпорядкованими системі. Взагалі для могилянців характерно те, що вони дуже амбіційні, вміють ставити конкретні цілі і йти до них.

Володимир Литвин, «CMS Cameron McKenna» випускник НаУКМА 1996 р.

Відмінність Академії від інших навчальних закладів в тому, що її випускники отримують універсальні знання. Крім того, щоб отримати бачення світу, треба зрозуміти, хто ти в цьому світі є. Могилянська відкриває бачення, але водночас дає розуміння того, що ти нічого не знаєш і багато чого не розумієш, але готовий рухатись вперед. Я часто ходжу на заходи, які проводить Могилянська. Для мене головне, що на них є така маленька непомітна тінь, яка є нашим домом Академії – це Брюховецький. Скільки б не мінялось ректорів, президентів, він – наш тато, який пам'ятає всіх своїх дітей. Ми справді його дуже любимо.

Денис Красніков, віце-президент Українського союзу промисловців і підприємців, випускник НаУКМА 2000 р.

Ні для кого не секрет, що Могилянська стала екстраординарним явищем в житті України. Я думаю, що Академія, створена колись як невеликий навчальний заклад, стане врешті-решт великим надбанням нашої країни. Могилянці завжди були вільними людьми, які намагались щось створити, тому я думаю, що могилянський дух і надалі буде підтримуватись, буде

генерувати нових і нових кращих представників України. В уряді зараз багато могилянців. Це свідчення того, що Академія дає серйозні знання, але це в той же час це велике випробування. Перед ними стоїть серйозне завдання – донести для всіх громадян ті цінності, які вони винесли з Могилянки. Я б побажав всій новоствореній команді міністрів ті реформи, які вони запланували, ту модель, яка виправдала себе в Могилянці, запроваджувати якомога скоріше на всій території України, щоб якнайшвидше досягти точки, коли їх перебування в міністерських кріслах дасть такий же позитивний ефект, як і перебування в Академії.

Ірина Миронова, менеджер з КСВ концерну «Галнафтогаз», випускниця НаУКМА 2005 р.

Коли я вчилася, нам говорили, що ми вже не такі, як перше покоління, теперішнє покоління вже не таке, як ви, і наступним теж так скажуть. Я думаю, що кожне покоління студентів має свою окрему місію, для кожного покоління Могилянка стане важливим досвідом. Могилянка для мене – це друга сім'я. Я стараюся підтримувати зв'язки з Академією і допомагати їй. Я б не сказала, що студенти відповідають тому часу, який є. Студенти завжди відповідають тому стану справ в країні, який є, якщо вони відрізняються від попередніх поколінь, то значить, що життя змінилося. Вони просто інші, і їх треба сприймати такими. Студенти Могилянки на Майдані зробили великий внесок для країни, більший за всіх найкращих, найправильніших випускників.

Юрій Голянич, генеральний директор «Монделіс Україна» на нових ринках, випускник НаУКМА 1998 р.

Могилянка для мене – це в першу чергу свобода. Дуже добре пам'ятаю свої відчуття, коли я в 1992 році вступив до заново відкритої Києво-Могилянської академії – це було відчуття колосальних можливостей, відчуття того, що я, ми можемо все. І саме це я називаю свободою – відчуття повноцінної можливості реалізувати себе і бути на початку чогось нового. Саме такою Могилянка для мене була завжди і залишається.

З того часу, коли я навчався, Могилянка подорослішала, як і всі ми, напевно, позбавилась частково якихось ілюзій, але в мене є дуже стійке відчуття, що всі ті цінності, на яких вона базувалася, відчуття свободи, можливостей, творчості – залишаються, вони просто приймають нову форму, видозмінюються і набувають нових форматів. Могилянка подорослішала на 20 років, обросла м'язами, але від цього не стала закостенілою. Це в хорошому сенсі поєднання багаторічних традицій, і при цьому наш університет завжди залишається на вістрі і на передньому фронті.

Сьогоднішнім студентам хотів би сказати, що важливо підтримувати традиції, але при цьому залишатись собою. Могилянка достойна того, щоб у неї вступали свідомо, роблячи вибір між Могилянкою і закордонним університетом. Мені б дуже хотілося, щоб люди вступали сюди не просто тому, що це український університет, а щоб вони розглядали усі варіанти (а зараз таких варіантів є дуже багато, значно більше, ніж було раніше), і оцінивши всі ці варіанти, все одно вибирали Могилянку – і робили це свідомо. Думаю, що вона цього достойна, і я не бачу жодних причин, чому це не має статись. Це справжній патріотизм який досягається не через заборону, відторгнення чи ізоляцію а навпаки – через свідомий вибір на чиясь користь.